

‘Απόψεις γιά τήν ιερότητα τῆς Δήλου στήν ’Αρχαιότητα

“Ολοι ξέρουμε άπό τήν ιστορία ότι άπό τά πανάρχαια χρόνια τό ξερονήσι τῆς Δήλου ήταν ιερότατος λατρευτικός τόπος, παρά τή φυσική του μικρότητα, και ότι ή ‘Αθηναϊκή Πολιτεία όλόκληρους αιώνες προσπαθούσε νά τήν κατέχει, χρησιμοποιώντας άκομη και μέσα άθεμιτα άπό πολιτική και άνθρωπιστική άποψη. Τόσος μάλιστα ήταν ό σεβασμός πρός αὐτό τό νησάκι, ώστε όλα τά δλλα νησιά, πού ήταν γύρου του κυκλικά, όνομαστηκαν Κυκλάδες. Η ιερότητα αὐτή τῆς Δήλου χάνεται στά σύνθη τής προϊστορίας. Ως ιερότατος λατρευτικός τόπος καθιερώθηκε πολύ πριν άπό τούς Δελφούς και τήν ‘Ολυμπία.

‘Αλέξανδρος Γ. Αλεξίου

Μηχανικός Έμπορικού Ναυτικού, Καθηγητής Μηχανολογικού Σχεδίου.

“Ολοι οι άρχαιοι όποδιδουν τό σεβασμό και αύτή τήν ιερότητα τῆς Δήλου στον ιερό μύθο διτή ή ‘Αρτεμις και κυριότατα ό αδελφής της ‘Απόλλωνα γεννήθηκαν έκει. Βέβαια ή μάνη αύτή ήταν πάντα γρίφος, έπειδη κανένας άλλος τόπος υπότιθεμενος γένησης άλλων θεών του ‘Ελληνικού Δωδεκάθεου, χωρὶς νά έξαιρεται ούτε διάσις, δεν είχε ποτέ τόσο μεγάλη ιερότητα δισ ή Δήλος. Άν προσθέσουμε σ’ αύτό τον αναμφισθητή Ιστορικό γεγονότο και άλλοι λαοί, όπως οι Αιγύπτιοι, οι Πέρσες, οι Φοινίκες, οι Εβραίοι, οι Ρωμαίοι κλπ., θεωρούσαν τή Δήλο ιερότατο τόπο, ό γριφος αυτός μπερδεύεται άκομη ποι πολύ, γιατί αύτή η ιερότητα ήταν όχι μονάχα σε ελληνική κλίμακα, άλλα και σε διεθνή, τά παλιό έκεινα χρόνια.

“Έτοι δημιουργεύεται τό έρωτημα: Ποιος ήταν τό πραγματικό αίτιο αύτής τής ιερότητας και τού σεβασμού πρός τή Δήλο

άπο δύος αύτούς τούς λαούς, πού έζησαν σ’ αύτη τήν περιοχή;

Σ’ αύτό τό έρωτημα πιστεύω πώς, ίσως, θρήκη νέα διπομη-δάντηση, γιατί είναι γνωστό πώς στά σύνθη τών μάθων, τών θρύλων και τής παράδοσης κρύβεται πάντα κάποια αίτια, κάποια άληθεια, κάποια πραγματικότητα. Η άπαντηση-διπομη σ’ αύτό τό έρωτημα αναδύθηκε και μού έπιθαλήθηκε μόνη της, άπο τίς εικοσάρχρονες έρευνες μου για τή Μεγάλη Πυραμίδα του Χέσπορος, μέσω από τίς στενότατες γεωδασικές σχέσεις πού συνδέουν δύο δύοντικέμενα τόσο διαφορετικά και τόσο απομακρυμένα μεταξύ τους: Τή Δήλο, φυσικό γεωγραφικό σημείο και τή Μ. Πυραμίδα τού Χέσπορος, τεχνητό άνθρωπινο κατασκεύασμα και σκεύος έκλογης τών άρχιτεκτόνων της, πού οι άρχαιοι Αιγύπτιοι (27ος αιώνας π.Χ.) τή θεωρούσαν Ομφαλό τού Κόσμου.

Μοναδικό και άποκλειστικό κέντρο άναφοράς σ’ αύτή μου τήν έρευνα στάθηκε η γεωγραφική τοποθεσία τής Μεγάλης Πυραμίδας, και έρευνησα στόν πρωτότυπο χάρτη διλή τή γεωγραφική περιοχή από τή Βόρεια Ελλάδα ως τίς δροσερές τού ‘Αραράτ και τού Ζάγκρου, πού καταλήγουν στό Δέλτα τών ποταμών Ευφράτη και Τίγρη στό μιχού τού Περσικού Κόλπου, όπου, κατά τή βιβλική παράδοση, ήταν τή ΕΔΕΜ.

Από αύτό, διωσ, τό σημείο θά πρέπει νά άναπτρεύεται στό χάρτη Νο 14-1, όπου θά έζηγήωμα με κάθε λεπτομέρεια τίς φάσεις τής έργασίας μου κατά σειρά διαδοχής τού καθενός εύρημάτος, άρχιζοντας από τό ‘Αραράτ και περνώντας από τό Ταίναρο, πού είναι ή αρχή τού μίτου τής άναπτάντεχης θαθμιαίας άνδυσης τής Ιερής Δήλου.

Στήν άρχη έντοπιστηκε ή ύψηλοτερη κορυφή τού ‘Αραράτ (Νο 13Α στό χάρτη 14-

1) θύμους 5.165 μ. Μέτ τη μεθόδιο τῆς τριγωνοδιασίας χαράξτηκε, μέ κέντρο τή Μεγάλη Πυραμίδα (τό Κ στο χάρτη), τόξο κύκλου με ἀκτίνα τὴν εὐθεία απόστασης Μεγάλης Πυραμίδα - κορυφή 5.165 μ. 'Αραράτ. 'Η περιφέρεια αύτη ἀπό τή βορινή πλευρά δε συναντά κανένα δέδολο γεωγραφικό σημείο, ἀλλά ἀπό τό Νότο συναντά και τέμενει ἀκριβώς τίς δύο τελευταίες θουνοκορφών τού ἐπίσης λερού δρους Ζάγκρους, που ἡ νοτιοτερή του, θύμους 2.500 μ. (τό Νού 13' στο χάρτη), γειτονεύει με τό Δέλτα των ποταμών Εύφρατη και Τίγρη.

'Ενώνοντας μέ εὐθεία τίς δύο θουνοκορφών Νο 13α και Νο 13', σχηματίζεται ἡ θάλα τίσσοκελούς τριγώνου με κορυφή τή Μεγάλη Πυραμίδα, που τό ονόμασα τριγώνο ΑΡΑΡΑΤ, καὶ ἀπό δύο καὶ πέρα δρυχίσ εἰσι πετράλωνα με τά διάφορα εύρηματα.

Μετρώντας τό μήκος τῶν πλευρῶν αὐτοῦ τού τριγώνου διαπιστώνουμε πώς ἡ καθεύδα ἔχει μήκος 1.602 χλμ. Γνωρίζοντας, δύμας, καὶ τό μήκος τού ἀδένα τῆς Γῆς, Βόρειος - Νότιος Πόλος, που είναι 12.714 χλμ., πιποτούσιμη πώς αύτά τό 1.602 χλμ. τῆς πλευρᾶς τού τριγώνου 'Αραράτ είναι με ἀκριβεία 100.803% ἀπό τό 1/4 τῆς Μέσης Πολιτικής 'Ακτίνας τῆς Γῆς. (12.714 : 8 = 1.589.25 χλιλόμετρα), που στην πραγματικότητα είναι ἀκριβώς 1.589.25 χλιλόμετρα. Δηλαδή ἔχουμε μά διαφορά μόλις +13 χλμ. ὥς πρός το 1/4 τού Πολιτικού 'Άρενα.

Αὐτό σημαίνει πώς οι αιγύπτιοι Μύστες γνώριζαν τό μέγεβος τῆς Γῆς με τή μεγάλη αὐτή ἀκριβεία, χρησιμοποιώντας τό λεγόντων Πυραμιδικό ἡ 'Ιερατικό Ήγιον' ὡς μονάδα μέτρησης, πού, κατά τίς ἀπόψεως τους, ἐπαληθεύμενες από τή σημερινή ἐπιστήμη, προερχόταν από τό μέγεβος τῆς Γῆς. Κατόπι μετρήσαν με καλής ποιότητας μοιρογνούμοντο τή γνωνία τού τριγώνου 'Αραράτ διαπιστώθηκε ὅτι είναι 26°15', ὅπως φαίνεται στό χάρτη. 'Η γνωνία, δύμας, αὐτή είναι με πολύ μεγάλη προσέγγιση δμοια με τήν καθεύδα γνωνία τού ΑΝΔΟΛΙΚΟΥ καὶ τού ΚΑΘΟΔΙΚΟΥ Διαδόμου της Μεγάλης Πυραμίδας, δημος φαίνεται στήν τομή της πάνω στό χάρτη, πού στήν πραγματικότητα είναι 26°19'.9'', σύμφωνα με τή μετρησης και τούς μοιλαγμάτους πού ἔκανε, με χωροθέτη μέσα σ' αὐτούς τούς διαδόμους, δη πυραμιδολόγος Adam Rutherford, ἀπό τή Σκοτία, ὁ οποίος ὑπήρξε πρόεδρος τού 'Πυραμιδολογικού Ίντιτούτου' της Μεγάλης Βρετανίας.

Προκύπτει ἔτσι ἐλάχιστη διαφορά 0°3'.9'', που είναι ὀδυνότα δμως νά μετρήσει μέ τό μοιρογνωμόνιο, ἀλλά βέβαια μπορει νά ύπαλονται τριγωνομετρικά πάνω στό χάρτη.

Με κέντρο τή Μεγάλη Πυραμίδα και μέ ἀκτίνα τὴν εὐθεία ἀπόσταση τής ἀπό τό άκρωτηριο Ταΐναρο, που είναι 1.066 χλμ. (τό ΙΑ στο χάρτη) χαράξτηκε τόξο κύκλου, ἀρχίζοντας ἀπό αὐτό τό άκρωτηριο, πρός τή βορειοανατολικά και πιποτοποιηθήσας πώς αύτό τό τόξο περνά μετόπουλη ἀκριβεία πρώτα ἀπό τό άκρωτηριο

ριο Σούνιο (τό ΙΒ στό χάρτη) και κατόπι, με τήν ίδια ὀπόλυτη ἀκριβεία, ἀπό τό νοτιότερο άκρωτηριο τῆς Εύθοιας, τό Μανδήλι (τό ΙΓ στό χάρτη).

'Όταν ἐπέτεκενουμεν αὐτό τό τόξο τού κύκλου πέρα ἀπό τό άκρωτηριο Μανδήλι, αὐτή τή καυκαλή περιφέρεια περνά, πάλι με ὀπόλυτη ἀκριβεία, ἀπό τήν ἀρχαιότατη και φημισμένη πόλη τού Γορδίου (τό ΙΔ στό χάρτη), ὅπου ὑπήρχε ο Γορδίου δεσμός, που τόν ἔκουσε κατά τήν παράδοση ὁ Μέγας 'Αλεξανδρος και ἔγινε κυρίαρχος τῆς 'Ανταλούς.

Παραπρόμενο, λοιπόν, στήν περίπτωση αὐτή πώς τό τόξο αὐτό τού κύκλου συνδέει τα τρία άκρωτηρια - φυσικά γεωγραφικά σημεῖα - με δύο ἀνθρώπινα ἔργα, τη Μεγάλη Πυραμίδα και τήν πόλη τού Γορδίου, με μάλιστας τρίγυρον, που ἡ βάση τού σχηματίζεται με εὐθεία γραμμή, ὡς οποία είναι το Ταΐναρο, τήν ἀρχή (τό ΙΑ στό χάρτη), με τήν πόλη τού Γορδίου (τό ΙΔ στό χάρτη), τό τέλος, με κορυφή τη Μεγάλη Πυραμίδα.

'Η εὐθεία, δύμας, τής βάσης τού τριγώνου, που ἔκιναν ἀπό τό Ταΐναρο, περνά πρώτα ἀπό τό βόρειο ἄκρο τῆς Ιερής Δῆλου (τό ΙΑ στό χάρτη). Επειδή περνάει ἀπό τή φημισμένη πόλη τού Κολοφώνα, που δύσκεται ἀκριβώς στή διχοτόμο, καὶ καταλήγει στό Γόρδιο. Αὐτό τό ισοσκέλες τρίγυρον τό ονομάσαμε ΤΡΙΓΩΝΟ ΤΑΙΝΑΡΟ.

'Η διχοτόμος τού τριγώνου, Εκείνωντας ἀπό τή βάση κατευθύνεται, δημος είναι φυσικό, πρός τήν κορυφή του, που είναι ἡ Μεγάλη Πυραμίδα. Καὶ αὐτό τό γεγονός, σε συνδυασμό με αύτα πού ἀναφέρει ὁ 'Αριστοτέλης στά «ΠΟΛΙΤΙΚΑ» του, αναφορικά με τήν ἐκλογή της τοποθεσίας γιά τήν ίδρυση τερρών, μέ ὅπηγει στήν ἀκόλουθη δημον:

Γράφει, λοιπόν, ὁ 'Αριστοτέλης πώς οι ποιότεσσες ὅπου θα ίδρυσανταν ἵερο (και κατέπεταν πόλεις) καθορίζονταν από χρηματο τού Μαντείου τῶν Δελφών, ἢ ἀπό τό «ΝΟΜΟ», χωρίς δύμας, νά αναφέρει πουθενά τί καθόρεις αὐτός ὁ ΝΟΜΟΣ. Αὐτό τό ἐρύθρημ με ἀπασχόληση ἀρχικά κατά τήν τριγωνοδιασία τῶν ἐλληνικών ἵερων και πολέων με τή Μεγάλη Πυραμίδα. 'Ετσι ἡ ἀποκλειστική δική μου ἀπόψη, γράφοντας ἀναφορικά με τόν Κολοφώνα, είναι ὅτι οι ίδρυτες αὐτής τής πολίης πινεύσατο δχι μόνο γνώριασσι πού θε ἐπέτρεψαν νά ίδρυσαν τήν πόλη τους και τό 'Απολλώνιο Κλαρίο Μαντείο με βάση τό 'Νόμο', ἀλλά και τής διδωνάν τή συμβολική ὄνομασία ΚΟΛΟΦΩΝ (ἀπό τότε αὐτή ἡ λέξη σημαίνει στή γλώσσα μας τό ψυστό σημεῖο, τό «μή περιατέρω», γιά νά κρύψουν με αύτή τή συμβολική ὄνομασία τή σύνδεση τής πολής τους και τόν Κλαρίου Μαντείου, που ὑπήρχε στήν διαμέσου τής διχοτόμου τού τριγώνου 'Ταΐναρο', πρός τήν Κολοφώνα τού μυσταγωγού συμβολισμού, που είναι ἡ Μεγάλη Πυραμίδα.

'Ετσι πάνω στήν καυκαλή περιφέρεια, που ἡ χορδή τής καθορίζει τό μήκος τής βάσης αὐτού τού τριγώνου, συμπίπτουν, δημος είδαμε, με ὀπόλυτη ἀκριβεία τά

άκρωτηρια Ταΐναρο, τό Σούνιο με τό Ναό τού Ποσειδώνος και τό άκρωτηριο Μανδήλι τής Εύθοιας. Τό Μανδήλι λεγόταν στήν Αρχαιότητα ΓΕΡΑΙΣΤΟΣ, και εκεί ὑπήρχε ὄμωνυμη πολίγυνη, λιμάνι, ἀλλά και 'Ναός Ποσειδώνος τού 'Ασφαρίου, ὁ λαμπτήρεος τα κατά τέ μέρη ἔκειναν τών τού θεού', δημος δηλαδή ναός τού προστάτου τών ναυτιλομένων τής ἐποχής, πού ὁ συγγραφέας αὐτού τού δινει μεγαλύτερη δέμη ἀπό τό Ναό τού Ποσειδώνος τού Σούνιου.

Τό άκρωτηριο Γεραιστός, εκτός τού ὅτι αναφέρεται ὡς σταθμός τών ΑΧΑΙΩΝ στήν ἑκστρατεία τους στήν Τροία, τό 396 Χ. χρησιμοποιήθηκε γιά ἀφέτηρια τῆς ἑκστρατείας τού 'Αθηναίου Αγησαλούς κατά τών Περσών. 'Η Αθηναϊκή Πολιτεία τό συνέδεσ με νοτηρή εὐθεία μετά τό άκρωτηριο ΣΚΥΛΛΑΘΟΝ (Σκυλί στήν ἐποχή μας), ἡ Τσελεθίνια τήρη Τρίσηνας, και ἀπαγόρευε στούς ἔδροιστους πολίτες την να μπαίνουν μέσα από αύτή τή νοτηρή εὐθεία ΓΕΡΑΙΣΤΟΥ-ΣΚΥΛΛΑΙΟΥ στό έδαφος τῆς.

Στήν πρόεκταση τής, ἡ περιφέρεια πού ἀρχίζει ἀπό τό Ταΐναρο καταλήγει στήν πόλη τού Γορδίου, και ἔται, εκτός τού ὅτι πάνω σ' αύτήν υπάρχουν παραπέρα δύο ποιειδώνια ίερά, πιποτοποιεῖς αὐτόμη πώς οι ἀρχαίοι 'Ελληνες χρησιμοποιούσαν νοητές γεωδαιτικές χαράδρεις με τή βοηθεία σταθμών γεωργαριών σπέλαιων, δημος π.χ. τά άκρωτηρια. Πιποτοποιεῖται ἀκόμη διά τό Ταΐναρο, τό Σούνιο, δ. Γεραιστός και τό Γορδίο δρίσκονται παπούτσια στήν ίδια ἀπόσταση ἀπό τή Μεγάλη Πυραμίδα. Καὶ αὐτό τό εἶχε κάποια οισθρή σημασία.

Μελετώντας τώρα τή βάση τού τριγώνου ΤΑΙΝΑΡΟ πιποτοποιείμε την ἀνάδυση τήν ιερής Δῆλου με δάλι τά θυμαστά εύρημα, που θα αναπτύνουμε πό κάτω. Θά δρούμε πάνω σ' αύτή τό Κλάριο Μαντείο καὶ τήν πόλη τού Κολοφώνα, καταλήγοντας πάλι στήν πόλη τού Γορδίου, ἀλλά ἀκόμη θα πιποτοποιηθείμε καὶ τή σύνδεση τής Κύπρου με τό θυμαστό αὐτό τρίγυρο τού Ταΐναρού. Τό σημείο 12 τού χάρτη είναι τό άκρωτηριο 'Άγιος Ανδρέας στήν Καρπασία τής Κύπρου (Δεννάρετος στήν 'Αρχαιότητα) και ἀπέχει 708 χλμ. ἀπό τή Μεγάλη Πυραμίδα. Παράλληλα, στό σημεῖο 4 τού χάρτη, βρίσκεται τό πανάρχαιο Μαντείο τής Διοδώρου, πού πάνερέ όπα τή Μεγάλη Πυραμίδα 1.411 χλμ., δηλαδή με μέγιστη προσέγγιση δρισκεύεται στή διπλάσια ἀπόσταση από τό άκρωτηριο τού 'Άγ. Ανδρέα. Αυτή τή σχέση τών ἀπόστασεων τή θεωρώ ὡς τό γεωδαιτικό κρίκο τής Κύπρου με τόν κορμό τής 'Ελλαδάς δυτικά τού Αιγαίου. 'Ομως κέ μέντρα τής άκρωτηριο τό άκρωτηριο 'Άγ. Ανδρέας χαράξτηκε περιφέρεια κύκλου με ἀκτίνα τήν διπλάσια τού πότη τή Μεγάλη Πυραμίδα (12-Κ στό χάρτη), και πιποτοποιήθηκε πώς αύτή ἡ περιφέρεια τέμενει τή διχοτόμη τού ισοσκελούς τριγώνου ΤΑΙΝΑΡΟ άκριβώς στήν πόλη τού Κολοφώνα, και τού Κλάριου Μαντείου. Καὶ αὐτό τό θεωρώ δεύτερο γεωδαιτικό κρίκο τής Κύπρου με τήν έλληνικότα-

τη Ιωνία, συνδέοντας με αύτό τον τρόπο την Κύπρο με τόν Έλληνικό Χώρο και στις δύο ακτές τού Αιγαίου, όποια παράχρημα έκειναν χρόνια.

Μετά την άναστηση της Δήλου πάνω στη βάση τού τριγώνου Ταίναρο (τό διά στό χάρτη), μετρήθηκε - Δήλος στό βρόχο άκρο της, και πιστοποιήθηκε πώς αύτή είναι 985 χλμ. σε άκρειο άριθμο. Έπειτα από διάφορες άλλες μετρήσεις πολλαπλασιάσαμε αύτά τα 985 χλμ. με τήν άριθμητική τιμή της ΧΡΥΣΗΣ ΤΟΜΗΣ: διπλαδή με τον άριθμό 1.618 { $1 + 5 \times 5 = 3.2360679775 = 1.618$ }, που μάς δινούν μήκος 1.594 χλμ. σε άκρειο άριθμο (985 X 1.618 = 1.593.73).

Το μήκος, δημος, αύτό είναι με μάν άκριδεια 100,251% ισα με τό 1/4 της Μέσης Πολιτικής Α'κτίνας της Γης, δημος το πρωτοντικής στην περίπτωση της πλευράς τού τριγώνου 'Αραράτ, και μάλιστα με μεγαλύτερη ποσοστική άκριδεια (Διπλαδή 100,251% και Αραράτ 100,803%), διπλαδή ή Δήλος σε γεωδαιτικό συνδυασμό με τή Μεγάλη Πυραμίδα μάς παρουσιάζει για δεύτερη φορά τό μεγέθος της Γης: Έπειτα από αύτο τό εύρημα προχωρήσαμε στό έπιμονο στάδιο.

Έφερμόντας πάντα την τριγωνοδαιδεια, με κέντρο τη Μεγάλη Πυραμίδα (Κ στό χάρτη) και άκτινα τήν ευθεία απόστασης τής άπο τή Δήλο, χαράχτηκε τόξο κυκλών εκεινώντας άπο αύτο το νησικό (τό διά στό χάρτη), προβλάπτων και τέμνοντας τή βρέσια πλευρά τού τριγώνου 'Αραράτ με τήν κυκλική περιφέρεια στό σημείο 6θ του χάρτη. Κατόπιν ένώθηκαν με ευθεία τα σημεία 6θ-6θ, σχηματίζοντας έτσι τή βάση άλλου ισοσκελούς κανονικού γεωδαιτικού τριγώνου με κορυφή πάντα τή Μεγάλη Πυραμίδα. Αύτο τό τριγώνον τό ονόμασα ΔΛΔΟΣ.

Ή δάση, δημος, αύτού τού τριγώνου αποκαλύπτει τρεις κυριολεκτικές θαυμάσεις ίδιοττες:

Μετρώντας το μήκος τής βάσης τού τριγώνου Δήλος (6θ-6θ στό χάρτη) πιστοποιούμε πώς αύτό είναι 1.213 χλμ. σε άκρειο άριθμο. Άπο προηγούμενες, δημος, μετρήσεις είχε πιστοποιήθηκες διτι και ή ευθεία απόσταση Μεγάλη Πυραμίδα-Όλυμπια (Κ-2Α στό χάρτη) είναι έπισης 1.213 χλμ. σε άκρειο άριθμο, γεγονός που σημαίνει μή δή βάση τού τριγώνου Δήλος και ή απόσταση μεγάλη Πυραμίδα-Όλυμπια βρίσκονται σε πραγματική άκριδεια 100%. Και με αύτό τόν άριθμό συνδέονται αύτά τά δύο σπουδαία ιερά με τή Μεγάλη Πυραμίδα.

Ή δάση, δημος, τού τριγώνου Δήλος έχει και δεύτερη σπουδαιότατη ίδιοττη, γιατί μάς άποκαλύπτει - και αύτη - τήν εύθεια απόσταση Μεγάλη Πυραμίδα - Δελφοί (Κ-5 στό χάρτη), γιατί η ευθεία απόσταση Μεγάλη Πυραμίδα - Δελφοί είναι 1.223 χλμ. σε άκρειο άριθμο και έτσι έχουμε πραγματική άκριδεια 'Όλυμπια - Δελφοί 99,464% ως προς τούς Δελφούς, με τό μήκος της θάσης τού τριγώνου τής Δήλου έπισης άκριδεια 99,464%, πάλι ώς προς τούς Δελφούς. Έτσι με τίς σχεδόν

άπόλυτες ταυτίεις αυτών τών άποστάσεων συνδέονται και με αύτόν άκομη τόν τρόπο τά τρία αυτά άπολλωντα ιερά, τής Δήλου, του Κάρπατο Μαύρου ποταμού και τών Δελφών, με τό άλλο ιερό τού Διός τής Όλυμπιας, διαμέσου τής Μεγάλης Πυραμίδας.

Ή τρίτη, δημος, ιδιότητα τής βάσης τού τριγώνου τής Δήλου είναι κυριολεκτικά καταπληκτική, γιατί έχει άπολυτη σχέση με ένα από τά θεμελιώδεστέρα δρχιτεκνικά στοιχεία τής κατασκευαστικής δομής τής Μεγάλης Πυραμίδας. Αυτή ή σχέση είναι ή δικλούσθι: Οι δύο άπεναντι γωνίες τής θάσης τού ισοσκελούς τριγώνου τής Δήλου έχουν κλίση, σε σχέση με τήν αντίστοιχες δύο πλευρές, γωνίας 51°, 50°, που μπορεί θυμάσια νά μετρηθεί με τό μοιρογύνωμο. Άλλα, όπως παρουσιάζεται ή τομή Βαρράς - Νότος τής Μεγάλης Πυραμίδας στό χάρτη, και ή καθεμία από τήν τεσσερά πλευρές της σε σχέση πρός τόν δρύσισθαι έχει κλίση γωνίας 51°, 50°. Έτσι άκριβες και στό σημείο αύτο έχουμε άκριδεια 100%. Από τη Μεγάλη Πυραμίδα οι άρχιτεκτονές της τήν συμπλήρωσαν με τό ΝΥΠΡΑΜΙΔΟΝ. Ωδή, τήν κορυφή τής, τότε αύτη θα είχε υψος 148.208 μ. κατά τόν διστόρνομό και μαθηματικό άδειο Μορεάων. Αύτά, δημος, τά 148.208 μ. άν πολλαπλασιάσασθούν έπι 1 διστοκαμμύριο, μάς δίνουν τήν Αστρονομική Μονάδα, που είναι ή μέρη απόσταση ΓΗ - ΗΛΙΟΣ με απόδεκτη άκριδεια, Ωδή, τό άριθμο 148.208.000 χλμ. Αυτή ή απόσταση πηγάδει τόπο από τήν κλίση τών 4 πλευρών της Μ. Πυραμίδας, διο και από τήν κλίση τών πλευρών τού τριγώνου ΔΛΔΟΣ. Ή σημειρήνη έπιστημη πιστοποίησε έπειτανελών πρόσφατα, με τούς διαρρόφους, ότι ή πραγματική μέση απόσταση ΓΗ - ΗΛΙΟΣ είναι 149.000.000 χιλιόμετρα, δημος αναφέρεται στό άρθρο «THE PLANE-TS» του RICK GORE στό έπισημο περιοδικό τής NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY τής WASHINGTON τών Η.Π.Α. τεύχους 'Ιανουαρίου 1985 - VOL. 167 - No 1. Με άλλα λόγια, οι άρχαιοι Μύστες γνώριζαν και απότυπώσαντας από τήν απόσταση πρίν άπο 4500 - 5000 χρόνια με άκριδεια 99,095% ως προς τήν απόδεκτη άποσταση, που έκαριθσεν ή σημειρήνη έπιστημη. Μήτως, δημος, δια αύτά τή εύρημάτα είναι συμπτώσεις:

Ή συμπτωτή μπορεί νά γίνει άποδεκτή, όταν δέν έχουμε ένα και μόνο άποκλειστικό στοιχείο αναφοράς, δημος είναι ή Μεγάλη Πυραμίδα, άλλα τά εύρημάτα δελφοκαντού σκορπισμένα και έντελως άσυνδετα μεταξύ τους σε άποισθηπότε γεωγραφικό χώρῳ.

Στήν περίπτωση, δημος, τής Μεγάλης Πυραμίδας έχουμε πλήθος εύρημάτων που συνδέονται στενότατα μαζί της και πηγάδουν και έδειξτούνται ποτό αύτήν, με τά στοιχεία που αναφέρθηκαν. Αρκεί μόνο ως θύμισμασ την άπολυτη ταύτιση τής γωνίας τού πλευρών τής Δήλου με τή γωνία τού πλευρών τής Μεγάλης Πυραμίδας, και έπισης τή γωνία 26° 15' τόν διαδρόμων τής Μ. Πυραμίδας με τό τρίγωνο 'Αραράτ και έπισης τή γωνία 26° 15' τόν

πολικής Α'κτίνας τής Γης άλλησεπαληθεύεται τρεις φορές με διαφορετικά δεδομένα. Στό σχετικό θιλίο μου γιά τή Μ. Πυραμίδα τη χαρακτηρίζω στόν πρώτο «κομπούτερ» που κατασκευάσω ό ανθρωπος, άλλα λίθινο, σε αντίδιστοπλή με τους σύγχρονους ήλεκτρονικούς υπολογιστές.

Παράλληλα, δημος, είναι άναμφισθήτη πεγονός πών δέν ύπαρχε καμία ΑΜΕΣΗ ιστορική αναφορά, όπως αίγυπτιακή, δισ τουλάχιστον έωρω, ούτε έλληνική ή άλλη, για γεωδαιτική σύνδεση τής Μ. Πυραμίδας με τό ξερνήσα τής Δήλου, καθώς και για άλλα τά εύρημάτα, δημος παρουσίασμα και άποδειγμαντα στό χάρτη. Έτσι μπορούμε νά άναφερόμενο πώς ύπαρχουν μερικά πραγματικά πολύτιμα πλήγματα σε ποταμών τίν δυναμώνταν τίν πάσιες παρασέτης τής Δήλου:

1. Στό λεεικό Elegomologicum Magnum, στήσιο 471.30, αναφέρεται: «Ινωπός ονοματούμονο: Από τό ίς ίνως και τόν ίων δόπος, δημοινει τήν φυνήν, γίνεται ίνωπός, κατά έκτασης τό «ο» εις «»,

Τό ίνως, δημος, έκτος από τήν κύρια σημαία του, έχει και τήν έννοια τής δύναμης. Στόν Όμηρο άπαντούμε π.χ. «Κρατερή ής Όδυσσας», δηλ. ίνω τού Όδυσσα, ο δυνατός ίδιας οδουσέας καθώς επίσης ής άνεμου. Ίνοπασάς ίδια ποταμός, δηλ. ίνωντας δημοτάς ίδιας οδουσέας και δυνατός ποταμός. Παράλληλα, τό ίων δημος απομεινει φωνή και λόγο, δημος αναφέρεται πάλι ο Όμηρος στό H53, Λ137 τής ίλιδας άλλα και δι Σωφροκήλη στήν Ήλεκτρά (στ. 1068). Επομένων ή άναλυση τών συνθετικών ριζών τής ήλεκτρης ίνωπός μάς δίνει τήν έννοια Ισχυρής φωνής, κάποιου Ισχυρού λόγου άν θέλεται. δηλ. ή ίνομασά αύτου τού ποταμίου άντηπρωτευει κάποιου Ισχυρού λόγου ίνταρες. Αυτό τό θεωρών ήδη πρώτο πλήγμα.

2. Κατά χρονολογική σειρά έχουμε τόν έλεγειοποιο Καλλίμαχο (310-240 π.Χ.), όπου στόν «Υμνού τού προς τήν Αρτέμιδα, στήσιος 171, γράφει: «άγχοδη πτηνών Αύγυπτου ίνωποι», δηλ. κοντά στής πηγές τού Αιγυπτίου ίνωπού και μ αύτόν το στήχο τού Καλλίμαχου έχουμε τήν πρώτη συσχέτιση τού ίνωπού με τήν Αιγυπτο, και αύτό είναι τό δεύτερο ιστορικό πλήγμα.

3. Ό Στράβων (1ος αιώνας μ.Χ.) στά ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ του, ΙVI, 271 αναφέρεται: «επιτελεινούσι δέ τήν τοιστήν πεταλούδιαν οι τόν ίνωπον είς Δήλον έκ τού Νείλου περιπούτες», πού σημαινει σέ διεύθετη μετάφραση: «Επιτελεινούσι αύτές τής θαυμαστές και παράδεξες ήφηγησές έκεινοι που λένε δι ή ίνωπος περνά στή Δήλο, Εκεινώντας άπο τό Νείλο.

Τόν καιρό τού Στράβωνα πρέπει νά σημαθεί δι ή λέξη πεταλούδια είτε τήν έννοια τών παράδεινων και θαυμαστών φυσικών φαινομένων. Με αύτη τήν άναφρα, και παράδεξες ήφηγησές έκεινοι που λένε δι ή ίνωπος περνά στή Δήλο, και τό τρίτο ιστορικό πλήγμα.

4. Ό Πλίνιος ό Πρεσβύτερος (1ος αιώνας μ.Χ.) στή Naturalis Historia 11, 106, 9-ανα-

φέρει σε έλευθερη μετάφραση τά άκολουθα: Στό νησί της Δήλου ή πηγή ίνωπος (ό Πλίνιος άναφερει τόν ποταμό ίνωπό ως πηγή) ομικρώνει και αιδενεται με τόν ίδιο τρόπο και τόν ίδιο χρόνο, δηπας και ο Νείλος. Αύτή ή άναφορά τού Πλίνιου είναι η τρίτη συμάχηση τού ίνωπου με τό Νείλο, και τό τετάρτο ιστορικό ψήφισμα.

5. 'Ο Παυσανίας (2ος αιώνας μ.Χ.) στην «Ελλάδος Περιήγησην» (στίχοι 11.5.3) άναφερε: «Οίδα δε καὶ Δήλου τοιούτῳ άκουόντας ἔτερον, ὑδῶν ὡς καλούσιν, Ἰνωπὸν εἶναι οφισιν ἐκ τοῦ Νείλου», που πάλι σε έλευθερη μετάφραση σημαίνει: Γνωρίζω και δλλο τετού (δηλ. φαινόμενο) που τό δικούσα μόν τούς Δηλίους, δι τύπαρχε στη χώρα τους ποτάμι πού τό λένε ίνωπο και πού προέρχεται από τό Νείλο.

Αύτή είναι η τέταρτη άναφορά συσχέτισης τού ίνωπου με τό Νείλο και τό πέμπτο ψήφισμα. Και πρέπει να σημειωθεί ότι ο Παυσανίας φέρεται ότι ήταν Μύστης τόν Ελευσινών Μυστητών. Αύτά, δημος τά ψήφισμα, που άναφέρονται πάλι τούς όρχοινας συγγράφεις, από μιά πρώτη απόψη φιλονούνται έντελως παράδοξα και τών παρόλογα, γιατί συσχετίζονται με τό μηδαμόνιο ξερόποταμό ίνωπο μέ έναν από τους μεγαλύτερους ποταμούς τού πλανήτη μας, τον τεράστιο Νείλο και δκ με όποιοδηποτείς δλλον ποταμό, μιά και δοι οι ποταμοί της Γῆς έχουν έκβολες σε θάλασσες ή λίμνες και δλλον τους φουσκώνουν τά νερά στην περιοδού τών βροχών.

Όταν, δημος, άναλογοτυπώμε ότι αύτοι οι πνευματικοί Τίτανες πού άναφερα, καθώς και δλλο, έπιπεντον, δλλο και θυσάμδοντας το συστεισιόν ίνωπού - Νείλου, δηπας ό γεωράφος Στράβων, τότε άναγκαστικά πρέπει νά δεχτούμε δύο έκδοχές.

Πρώτα, πρέπει νά άποκλείσουμε τήν έκδοχή τού παραλόγου και δεύτερο, πρέπει άναγκαστικά νά διατηρησουμε τήν έκδοχή τού παραδόξου και νά προσποτησουμε, μεν απότο ήδη είναι δυνατό, νά βρούμε τό πραγματικό αίτιο αυτής τού παραδοξότητας. Ίνωπος κατά ψυχολογικό αυνειρμό, σε πρώτη έπεκταση, σημαίνει Αίγυπτος, σε δεύτερη έπεκταση σημαίνει Αίγυπτος, Μ. Πυραμίδας και σε τρίτη έπεκταση σημαίνει έπιστρε Φώς, δηπας θά τό πιστοποιήσουμε πιό κάτω.

«Αν τώρα, διατηρήντας αύτές τις συνειρημικές έπεκτασίες, άνατρέξουμε στά διάφορο και πολλά έωρήματα, δηπας ποτοποιούνται διάδικτα στόν πρωτότυπο χάρτη, τότε καταρρέει ή παραδοξότητα, ίνωπος κατά ψυχολογικό αυνειρμό, σε πρώτη έπεκταση, σημαίνει Αίγυπτος, σε δεύτερη έπεκταση σημαίνει Αίγυπτος, σε δεύτερη έπεκταση σημαίνει Αίγυπτος, Μ. Πυραμίδας και σε τρίτη έπεκταση σημαίνει έπιστρε Φώς, δηπας θά τό πιστοποιήσουμε πιό κάτω.

Προθάλλει ώς πιθανότατο πώς αύτοι οι

Μύστες - συγγραφείς, πού συσχετίζουν τό ίνωπο με τό Νείλο, τηρησαν τόν δρόκο τής έχεμμέθειας, πού τούς έπεβαλλε τό Ιεράτειο, μην αναφέροντας τό πραγματικό αίτιο τής ιερότητας τού Δήλου.

Άλλα ός άναφαρθησαν άκομη: Μήπις τον δυομάριο Δήλος, πού καθιερώθηκε πάλι τό προλακτικό ρχόνια μεταξει δλλων έξι ίνωμάτων, περιλαμβανομένου και τού δρου «Γῆ Αποκαλύψεως», ήθελε ντη Δήλωσι, ντη Φανερώσι, ντη Συμβούλεωσι, κατά τό Μυθολογία, κάτι ΑΔΗΝΟ, κάτι τό κρυμμένο, δηπας ήταν τό ίδιο αύτο ηησάκι πριν από τήν υποτιθέμενη άναδυση του;

«Ἄς προχωρήσουμε, ώστοσο, και δι τέρυμα στόν Εανθούμαλλη Απόλλωνα, πού είχε δηλ., ρχόνια κόμη, δλλο προσαργεύσαντας έπιστρες και Φοίβος. Ή έτυμολογία, δημος, αύτής της λέξης σημαίνει άκτινοθόλια, λαμψη, φως.

Παράλληλα με τό Φοίβο Απόλλωνα, πρέπει νά άναφερθούμε και στήν έτυμολογία της λέξης ΥΠΡΑΜΙΣ, πού, θέθαια, είναι έλληνικότατη και προέρχεται από τό ΥΠΥΡ, δηλ., τό ΦΩΣ, που σημαίνειν οι φλόγες σε τριγωνικό σχήμα πομακρύνμενες προς τά ύψη από τήν εστία της φωτιάς και καθιερώθηκε διεθνώς από τά παράχρημα ρχόνια, για να καθορίσει από τό γεωμετρικό - στερεομετρικό σχήμα. Οι όρχοιι Αιγύπτων, δημος, τήν ίνωμάζαν στη γλώσσα τους ΤΑ - ΚΧΟΥΤ, που σημαίνει πάλι τό ΦΩΣ, δηλ., και οι Χαλδαιοί τήν ίνωμάζαν έπιστρε με δύο λέξεις: ΥΠΙΝ-ΜΙΝΤΙΝ, που σημαίνει ΦΩΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΟ, και οι ίνδοι τήν ίνωμάζαν ΧΡΥΣΟ ΟΡΟΣ.

Βλέπουμε, έπομένως, πώς σε τουλάχιστον τέσσερις γλώσσες, τήν αιγυπτιακή, τή χαλδαική, τήν ίνδική και τήν έλληνική, δηλ., σε τέσσερις από τους λαμπτρότερους πολιτισμούς της Αρχαιότητας, ή Μεγάλη Πυραμίδα του Χέσοντος άναδειν και συμβολίζει μέσα από τό ίδιο ίνωμα της τό ΦΩΣ.

ΦΩΣ, δημος, ήταν και μιά από τις μεγάλες θεότητες τής όρχασελληνής τρίαδας «ΓΗ-ΖΕΥΣ-ΦΩΣ», που, κατά τόν Εύριπον, τό Φώς οποδήποτείν τόν Ήλιο και σε νευριμό τό Φοίβο Απόλλωνα κατά τόν Όμηρο και πολλούς δλλους. Μήπις, δημος, αύτό σημαίνει ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ;

Άλλα και ή Ιερή Δήλος, από τή στιγμή γέννησης τού Απόλλωνα, έχει σχέση με τό Φώς, μέσα δηλ. μόνο από τήν έτυμολογία της λέξης ΦΟΙΒΟΣ, δηλ., και από τήν έτυμολογία τής ίδιας λέξεις ΔΗΛΟΣ, που σημαίνει τό ΦΑΝΕΡΟ, τό ΔΗΛΩΜΕΝΟ, δηλ. απότο πού θρίσκεται στό Φώς. Έπιστρε, δημος, και ο δρός ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ και αύτός μας θυμίζει τό Φώς με τήν πρώτη λέξη του, και έξιδνοκεύεται στή μαθηματική μορφή του με τόν άριθμό 1618.

Έτσι, μέσα από συνδυασμούς γεωμετρικών και μαθηματικών έννοιων, συνειρημόν, έξισπάτη έτυμολογιών από λέξεις ιστορικών κειμένων, μαζί με δηλ. σε εύρηματα άναφερθηκαν πού πάνω και αποδειχνονται άναμφισθήτηα στόν πρωτότυπο

κλπ. χάρτες, καταλήγω στήν έντελώς προσωπικη μοι δημοπιά πώς ή τρισμεγιστη ιερότητα τής Δήλου στήν Άρχαιότητα δέν μπορει να δικαιολογηθεί από τό θρύλο ότι υπηρέξει η γενέτειρα για τού Απόλλωνα, δηλ. από τό πιθανότατο ώς γεγονός ότι οι όρχοιι Μύστες γνώριζαν (άγνωστο πώς) δη αύτος ή γεωδαιτικός συνδυασμός Μ. Πυραμίδας - Δήλου, διαμέσου τής Χρυσής Τομής, αποκαλύπτει έποι από τά ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ, δηλ. τό Μέγεθος της Γῆς, κρατώντας μιστική αύτή τή γνώση μόνο γι' αύτους τούς ίδιους και μακριά από τούς θεωρούμενους «ΒΕΒΗΛΟΥΣ». Δηλ. από αύτους που δέν ήταν Μύστες. Έτσι κράτησαν τή γνώση, μέσα στη πλάσια και στή θαυμάτα τη ματαγανική έννοια τής τότε έποχης, που κρύβει τό άρχαιο έλληνικό ρητό: «ΘΕΟΣ ΑΕΙ ΓΕΩΜΕΤΡΕΙ».

New Theories on the Sanctity of Delos in Antiquity

A.G. Alexiou

We all know from history that the rocky island of Delos has always been a most sacred site of religious reverence and homage inspite of its minute size; and also that the State of Athens had tried for centuries to possess it employing even illicit means from the political and humanitarian point of view. The reverence for this small island was such that all the other islands laying close to it have been named Cyclads due to their circular arrangement around Delos, the holy nuclear. Delos as a place of worship was venerated long before Delphi and Olympia.

All ancient writers ascribe the veneration and sanctity of Delos to the holy myth according to which not only Artemis but mainly her brother Apollo were born there. Of course, this theory has always been an enigma since no other birthplace of any Greek god, Zeus included, has ever considered to be so sacred as Delos. If we also take into consideration that other people like Egyptians, Persians, Phoenicians, Jews, Romans, etc., were regarding Delos a most sacred place the enigma becomes even more complex due to the international so to say reverence for the island.

To answer this enigma one has to search and discover the real reason of the sanctity of the Aegean island, beyond the myth of Apollo.

Our answer-theory is the natural conclusion of twenty years research on the Pyramid of Cheops and derives from the very close geodetic relations connecting two objects so different and far apart from each other: Delos, a natural geographic point and the Pyramid of Cheops, an artificial, human creation that was chosen to be built on a specific site considered by the ancient Egyptians as the omphalos of the world.